

PRIZNANJA LJUBLJANE

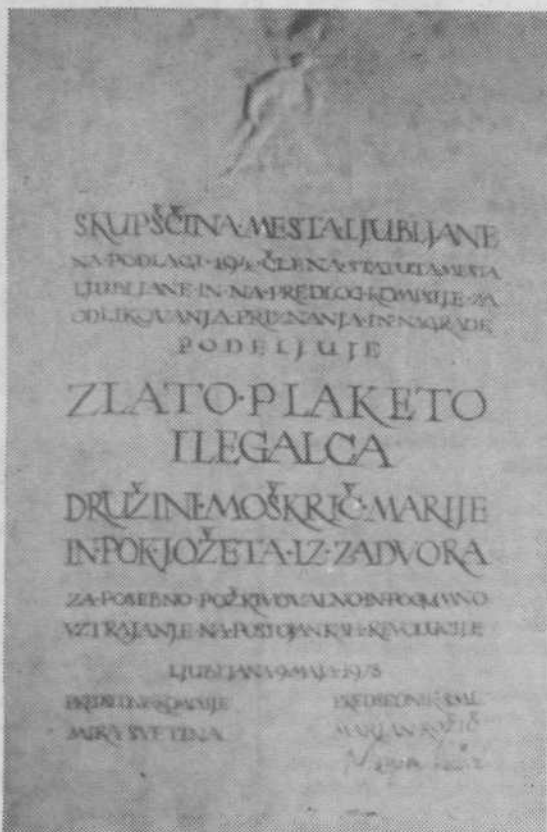
Na predvečer dneva zmage in praznika mesta Ljubljana je bila v dvorani Slovenske filharmonije osrednja slovesnost, na kateri so bile podeljene tudi zlate plakete ilegalca in nagrade mesta Ljubljane za leto 1978. Zlato plaketo ilegalca je prejela tudi

DRUŽINA NARODNEGA HEROJA JOŽETA MOŠKRIČA IZ ZADVORA

Pokojni tiskarski delavec Jože Moškrič je skupaj z drugimi predvojnimi revolucionarji že leta 1927 ustanovil na področju Dobruj delavsko kulturno društvo Svoboda, kasneje Vzemnost. Že takrat član KPS je bil vodilna sila kulturnega in naprednega političnega življenja v tem kraju. Napisal je več dramskih del, pisal pa je tudi pesmi. Njegov dom je že več let pred vojno postal pomembno središče, kjer so se sestajali predvojni komunisti in zatočišče ilegalcev, za katere je požrtvovalno skrbela žena Pepca.

Julija 1941 je bila na njegovo pobudo ustanovljena Molniška četa. Žena Pepca s sinom Marjanom se je tudi vključila v delo OF. Januarja 1943 so Jožeta Moškriča kot poverjenika CK KPS za ljubljansko okolico okupatorji s sodelovanjem domačih izdajalcev izsledili. Težko ranjenega so ujeli in po hudem mučenju ustrelili. Žena Pepca je s sinom Marjanom odšla v partizane, hčerki pa je oddala v varstvo sorodnikom.

Družina Moškrič je tudi vso dobo po osvoboditvi ostala med najbolj aktivnimi in uglednimi družinami na tem področju. Žena Pepca je še sedaj pri svojih 75 letih aktivna delavka v krajevni skupnosti, sin Marjan pa je predsednik skupščine občine Ljubljana Moste-Polje.

NAGRADO MESTA LJUBLJANA JE PREJEL TUDI

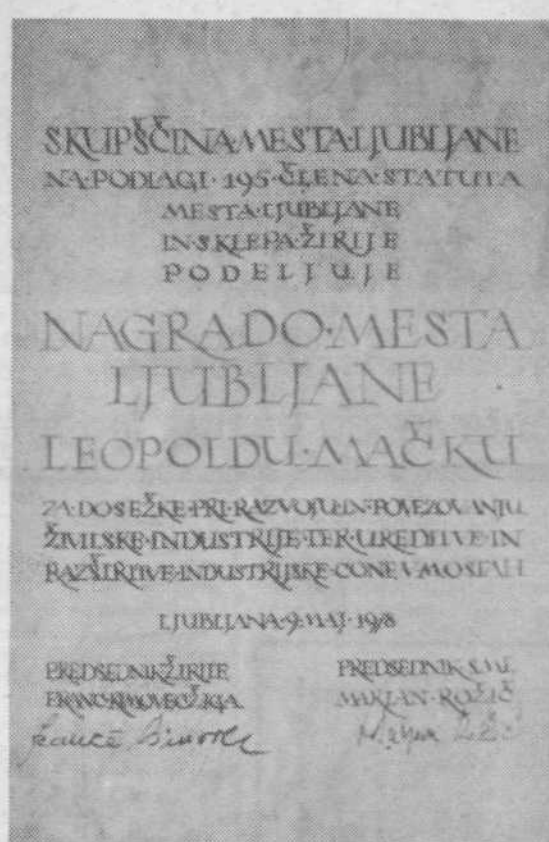
LEOPOLD MAČEK

za prizadevanja pri razvoju in povezovanju živilske industrije ter ureditve industrijske cone v Mostah.

Leopold Maček si je zlasti mnogo prizadeval za organizacijo, povezovanj in združenj prehranske industrije v enotno — sestavljeno organizacijo dela HP Ljubljana, neposredno povezano s svojo surovinsko bazo — kmetijstvom. Zavedajoč se skromnih sredstev, s katerimi razpolagajo posamezne organizacije, prehranske industrije, in njihovih potreb za obnovo in modernizacijo, si je močno prizadeval za združenje sredstev za solidarno sanacijo in za skupne naložbe v razvojne programe teh delovnih organizacij, za kar je bilo zbranih in porabljenih že okoli 2 milijardi S dinarjev. Posebno skrb je posvečal organizaciji in gradnji obratov za koncentrirano izdelavo pripravljene in polpripravljene hrane za potrebe zaposlenih v gospodarstvu in družbenih dejavnostih. V času, ko je bil predsednik skupščine občine Moste-Polje, je prispeval znaten delež k izpolnitvi in razširitvi industrijske cone v Mostah.

Polde Maček je tudi sicer znan družbenopolitični delavec, nosilec spomenice 1941 in več drugih odlikovanj.

Družini narodnega heroja Jožeta Moškriča in Poldetu Mačku naše iskrene čestitke!

PRIZNANJA ŽELEZNIČARJEM

JANEZ TRČEK je prejel bronasto značko in priznanje za 10-letno neprekinjeno delo pri železnici. Je skupinovodja za popravilo vlečnih motorjev in lokomotiv v Centralnih delavnicah — TOZD za vzdrževanje lokomotiv Moste. »Popravilo električnih lokomotiv je izredno zanimivo delo, hkrati pa tudi zelo težko. To pa je tudi najbrž glavni razlog, da se naši fantje po končani poklicni železniški šoli raje odločijo za nadaljnji študij ali pa se prekvalificirajo za strojevodje. V našem TOZD smo predvsem mlajši delavci,« je pripovedoval tovariš Trček, ko smo ga zmotili pri njegovem delu.

V prostem času se najraje smuča, seveda ko to snežne razmere dopuščajo. Sicer pa pravi, da v njihovem TOZD delavci zelo številno sodelujejo v različnih športnih aktivnostih: balinanju, streljanju, nogometu, tenisu, šahu, kegljanju. V neposredni bližini delavnic so si uredili tudi nogometno in teniško igrišče. Tovariš Trček je izredno aktiven tudi na samoupravnem in družbenopolitičnem področju. Je predsednik sindikalne konference vseh šestih TOZD Centralnih delavnic.

DUŠAN VIDUJEVIČ je vozni odpravnik na železniški postaji Zalog. Pri železnici se je zaposlil l. 1958 in je letos prejel za 20-letno neprekinjeno delo na železnici srebrno značko in priznanje.

»Postaja Zalog se je od mojega prihoda na to delo do danes tehnološko bistveno spremenila. Takrat smo imeli le 9 uvoznih tirov, danes pa jih je že prek 64. In ker je moje delo skoraj izključno na progi, kjer »lovim« prazne tovorne vozove in jih potem odpošiljam praktično na vse postaje v Sloveniji in Istri, na industrijske tire in seveda tudi drugim jugoslovanskim železniškim transportnim podjetjem. V eni izmeni prehodim ok. 20 km. Seveda moram vse prazne vozove tudi olistati in tu sta potrebni velika pazljivost in natančnost. Delo opravljam ob vsakem času, ponoči in podnevi in ob vsajem vremenu.

»Tovariš Dušan je še povedal, da imajo na postaji Zalog dobro urejeno tople prehrano in kopalnice s toplo vodo, kar si številni železničarji, predvsem na manjših postajah, še vedno želijo.

VINKO JELNIKAR z železniške postaje Moste je eden izmed 443 jubilarov ŽG Ljubljana, ki so ob letošnjem 15. aprilu prejeli zlate značke, priznanja in ure za 30-letno neprekinjeno delo pri železnici. Njegovo delo je olistanje in plombaranje tovornih vagonov, ki jih naložijo v tovornem skladišču postaje Moste. V izmeni, ki traja 14 ur, olista in zaplombira tudi do 150 vagonov.

»Navadno dam na vagon po dve zalivki so pa vagoni, na katere je treba dati tudi do 14. Vse zalivke so oštevilčene in jih je treba skupaj z drugimi podatki o olistanju vpisati v posebno knjigo. To delo opravljam že 26 let — torej imam že toliko rutine, da le poredko naredim napako.

Na delo se vozim s kolesom, saj zadnjih sedem let stanujem zelo blizu v Češnjicah. Res pa sem se kar 23 let vozil iz Jevnice, do koder sem imel dobro uro hoda; stanoval sem namreč na Jančah. Ob štirih jutraj sem vstajal, da sem lahko pravočasno prišel na delo v Ljubljano. Toda kljub temu je teh trideset let hitro minilo,« je menil tovariš Jelnikar.

VSEM JUBILANTOM TUDI ČESTITKE UREDNIŠTVA NSK!